

YLEM - Na Zemi

Jen čtyřikrát se v kole zatočila Gimeda před Andromédou a Ylemovi přišla zpráva od nového přítele z Garlenu. NEJSI NA NĚJAKÉ ZÁCHRANNÉ AKCI? RÁD BYCH TĚ NAVŠTÍVIL SE SVÝMI PŘEDKY.

Po příznivé odpovědi zachytily radary přilétající koráb ze směru Prostoru Gmóót.

Byl v něm Gá-sten s Kleonem a jeho zploditelem Tylerenem. Oba starší měňavci s fénianskými rysy se chtěli seznámit s životem organika, jež zachránil a obnovil životní funkce jejich nejmladšího potomka.

Když se všichni přivítali a usadili v příjemném stínu jilmu v kopuli, musel Ylem vypravovat o svém dětství na Zemi i o dobrodružstvích, které prožívá v kosmických dálavách se svým posláním Hvězdného rytíře.

Gá-sten byl jeho příběhy tak uchvácen, že sám projevil přání, stát se Hvězdným rytířem stejně jako Ylem. Dobře věděl, že k takovému rozhodnutí ale vede dlouhá cesta a na jejím konci ho budou čekat těžké zkoušky. Jednu záchrannou akci však už měl za sebou a obstál v ní na výbornou. To je dobrý začátek.

Ylem pak vzácnou návštěvu provedl celým pyramidovým komplexem, ale hlavně přírodním rájem obrovské kopule. Z ní všichni tři měňavci, kteří Modrou planetu zatím nikdy nenavštívili, byli přímo unešeni. Dohodli se, že požádají Společenství Vesmírných Světů o povolení poznat Zemi blíž. Toto povolení není jednoduché získat. Dostanou ho jen měňavci, kteří stvrdí slibem, že po celou dobu své návštěvy nezmění svou původní podobu zrození, nebo že na ten čas přijmou podobu člověka, a že se neprozradí a budou se chovat tak, aby v lidech nevzbudili podezření, kdo doopravdy jsou.

Ylem slíbil, že je po Modré planetě provede a seznámí je se svými rodiči, které si všichni tři přáli poznat.

Když Androméda pobledla a chystala se schovat za vrcholky Malých Kordiller, srdečně se rozloučili a Kleon s Tilerenem opustili v korábu Prostoru, Ylemovu planetu.

Gá-sten zůstal. On již povolení navštívit Zemi dostal a tak s Ylemem plánovali vytoužený výlet.

Na Gimedě pod kopulí bylo krásně, ale venku za průhlednou stěnou se šedal neutěšený svět bez dýchatelného vzduchu, bez jediného stébla trávy a bez kapky životodárné vody. Občas tu sice pršelo, ale nepitelná voda se ihned vsákla hluboko pod zem a těžebním strojům dalo hodně práce jí vyčerpávat do komplexu a upravit tak, aby jí mohla přijímat alespoň zvěř

a rostliny v kopuli. Vzduch, voda, flóra i fauna byly na planetě lidí zatím v takovém množství, že si to Gá-sten nedovedl ani představit. Mladý měňavec se doopravdy těšil. Nemohl se dočkat okamžiku, až mu Ylem oznámí, že se může chystat.

Jen co nad horizontem vystřelila Androméda k nebi první paprsky a osvětlila denním světlem šedou krajinu, byl Orel připraven na cestu. Hvězdný rytíř zadal potřebné údaje aneroidům pro zdárný chod pyramidového komplexu a rozloučil se se svými zvířátky.

Než nastoupili, přeměnil se Gá-sten ve velkou ještěrku. Takto přečká let v zavazadlovém prostoru daleko pohodlněji. Ylem ještě překontroloval počítač a pak zadal povel ke startu.

Orel střemhlav proplul atmosférou Gimedy, dostal souřadnice Mléčné dráhy a vstoupil do hyperprostoru. Na obrazovce se objevilo žluté Slunce se svými osmi planetami. Byli na místě. Do napnutých plachet se plnou silou opřel sluneční vítr. Malý koráb pod ochranou krycího štítu tiše prolétal sluneční soustavou a mířil ke třetí z planet, modravé Zemi.

Gá-sten o téhle planetě už tolik slyšel a teď ji viděl na vlastní oči. Z dálky vypadala jako malý modrobílý korálek, na který se rozhodně nemůže vejít všechno to, o čem Ylem hovořil. Přesto, že si Zemi mohou prohlédnout na archívních záběrech všichni obyvatelé Prostoru, kteří o to mají zájem, a Gá-sten ji studoval celou dobu, kterou na Garlenu pobýval, tohle bylo něco úplně jiného.

Úchvatný pohled jen trochu kazil kosmický odpad, vznášející se na oběžné dráze.

Vesmírná loď skrytá lidským pohledům prolétla atmosférou a zamířila na nejbližší pevninu. Kopírovali terén v optimální výšce pod letovou hladinou dopravních letadel. Pod nimi se zelenaly obrovské plochy brazilských deštných pralesů. Ještěrka udivením mrkala očima. Tohle Gá-sten opravdu ještě neviděl. Na Gaspalaně jsou stromy téměř vzácností. Řeky tam protékají hlubokými, nepřístupnými kaňony a zelených pastvin, na kterých se prohánějí býložraví pagajové je minimálně. Gaspalanská populace, stejně jako na většině jiných planet vyrábí potraviny pro své obyvatele jinou technologií, než to dělají lidé tady na Zemi. Proto nepotřebují obhospodařovat velké plochy zemědělské půdy. Ylem náhle upozornil Gá-stena na podivný trojúhelníkový objekt přímo pod nimi. Slétli níž. Pod Orlovým břichem plulo vzduchem hejno bílých labutí. Koráb je doprovodil nad velké jezero a znovu se zvedl výš. Ohromné jezerní plochy a vlnící se stuhu řek se leskly, kam jen oko dohlédlo. Mladý měňavec začal pomalu chápat, proč se Ylemovi na téhle planetě tolik líbí a proč chce pomoci s její záchranou. Neviditelný Orel pak nabral kurs do zalidněných oblastí, kde se nad přeplněnými městy vznášela oblaka smogu s tunami smrtonosných plynů, který produkují továrny a množství dopravních prostředků projíždějících spleť asfaltových dálnic a betonových ploch

mezi nákupními středisky. Z takového pohledu oba organici nadšení nebyli. Raději se přenesli do čistší části planety. Prázdné horské štíty, zahalené clonou vodních par, kde vyvěrají průzračné prameny a v podobě duhových vodopádů pak padají dolů do zelených údolí, se tyčí před Orlem a zakrývají obzor. Hvězdolet mezi nimi prokličkoval a pod břichem se mu objevila klidná plocha oceánu. Na hladině se vznášela temná skvrna. Statisícové hejno drobných rybek, kolem nichž kroužilo několik kosatek. O kus dál spatřili dlouhá těla obřích plejtváků, mávající ocasními ploutvemi a v dálce výletní plachetníci, kolem které tančili delfini.

Nad Africkou Orel zastavil a Gá-sten spatřil žirafy, slony a obrovská stáda pakoňů putující za potravou. Nevěděl, kam se podívat dřív. Opravdu je nepochopitelné, že nejinteligentnější tvor obývající tuto planetu se snaží všechnu tuhle krásu zničit. Slunce se pomalu schovalo za egyptské pyramidy a oni se ocitli nad Evropským kontinentem, topícím se v umělém světle velkoměst. Počítač zaměřil určené místo přistání. Orel klesal, až dosedl na malé louce nedaleko letištní dráhy. Senzory nenašly v ochranném okruhu známky jiného života, kromě dvou postav schovaných pod skalním převisem. Z nebe padal hustý déšť a omýval Orlovy naleštěné stěny. „Vítáme vás v srdci Evropy,“ promluvila tiše Gimeda, když vystoupili a Gá-sten se vrátil podoby měňavce.

„Pojďte dál,“ vyzval oba návštěvníky Orlem, strážce vesmírného pokladu. Po vřelém obětí s Ylemem pak všichni prošli malou jeskyní a Gimeda se dotkla nenápadného znaku na

jednom z kamenných výstupků vyčnívajících ze skály. Před nimi se otevřel temný otvor s úzkou chodbou. Na konci chodby prošli dalším tajným vchodem do útulné, osvětlené místnosti. Byl to dočasný domov Ylemových rodičů. Tady, v hloubi skal je opravdu nikdo rušit nebude.

Oba již věděli od svého syna o záchranné akci na Gaspalaně i o přání jeho nového přítele, navštívit Zemi a poznat její obyvatele. Byli na jejich návštěvu připraveni. Do ranního rozbřesku vypravovali Gá-stenovy dějiny Země od doby, kdy jejich předci poprvé vstoupili na Modrou planetu. Mezitím mu promítali na trojrozměrných obrazech všechna zajímavá místa vytvořená přírodou a stavby, které za tisíciletí dokázal člověk vytvořit a posléze zase zničit.

Mladý organik neskrýval údiv. Jeho život byla donedávna jen Gaspalana a nebýt Ylema, nikdy by tuhle krásu nespatriil. Právě, když se domlouvali, že projdou jako turisté památky nedalekého starobylého města, zazněl z Ylemova zápěstí známý přerušovaný tón. Hvězdný rytíř se bez váhání omluvil a odešel.

Trochu mu bylo líto, že svého přítele neprovede známými a oblíbenými místy lidského světa, ale rodiče se o to postarají. Jednou určitě budou mít pro sebe oba času dost. Teď ho volal nový případ. Rychle nasedl do kokpitu a pod ochranou krycího štítu odstartoval.

Jakmile se Ylem dostal na oběžnou dráhu Země, pustil si znovu záznam tíšňového volání o pomoc. Ze záznamu se dozvěděl, že v galaxii, kterou pozemští astronomové znají jen pod katalogovým číslem NGC 3438, ale všichni Hvězdní rytíři ji pro svíji podobnost s kolem nazývají „Velké kolo od vozu“, se na obydlenu planetu Xavir řítí malá planetka, vyražená jiným velkým tělesem z pásu asteroidů na okraji jejich domovské soustavy.

„Zrovna teď dostane kosmická gravitace chuť zahrát si cvrnkáci kuličky,“ čertil se Ylem a rychle do palubního počítače zadával souřadnice ohrožené planety, jejich současnou pozici a požadavek na stanovení co nejrychlejší trasy. Palubní počítač okamžitě zpracoval vložená data a oznámil požadovanou trasu. Ylem se co nejpohodlněji usadil v kokpitu své lodi a zmačkl tlačítko start. Orel okamžitě zareagoval. Na hranicích sluneční soustavy vstoupili do hyperprostoru. Hvězdolet z něj vystoupil až v blízkosti hvězdy Rigoli, okolo které obíhá ohrožená planeta. Několik vesmírných rytířů rovněž přivolaných tíšňovým signálem již sledovalo dráhu planety ohrožující Xavirský svět. Rychlé výpočty ukázaly, že moc času nezbyvá. Pokud něco neudělají, planetka se střetne s planetou Xavir již za jednu polovinu časové jednotky. Z rychlé komunikace mezi Hvězdnými rytíři se Ylem dověděl, že planetku ze své dráhy vychýlila nedávná srážka s kometou. Ta pozměnila její dráhu natolik, že Xaviru hrozí vážné nebezpečí. Dále se Ylem dověděl, že ohroženou planetu obývá asi osm milionů organiků, kteří sice zjistili, jaké nebezpečí jim hrozí, ale protože jejich technologie nedokáží

střetu zabránit, použili nouzové volání o pomoc. Bylo nutné okamžitě jednat a nebezpečí odvrátit. Jediné řešení spočívá v opětovném pozměnění dráhy planety. Šest vesmírných korábů včetně Orla spojilo své síly a pomocí série dobře naprogramovaných výbuchů v těsné blízkosti planety pozměnilo její dráhu a vychýlilo jí z přímého směru. Nebezpečí pro Xavir bylo odvráceno. Planeta se zase postupně vrátí na svoji původní oběžnou dráhu, tam, odkud se vydala na nebezpečný výlet. Směr jejího letu však musí být pod stálým dohledem, dokud se nevrátí až tam, kam patří. Hvězdní rytíři zatím zůstávali v blízkosti roztočené planety, připraveni okamžitě provést další potřebnou korekci jejího směru. Teprve když se přesvědčili, že dráha objektu dosáhla vyrovnaných parametrů, záchranná výprava byla odvolána a rytíři se rozletěli zpět ke svým domovům. Předtím však doporučili obyvatelům zachráněné planety dál bedlivě sledovat okolní kosmický prostor a v případě nebezpečí znovu použít tísňový signál. Nebezpečí srážky bylo tedy zažehnáno a Ylem zamířil zpátky k Zemi.

Mezitím podstoupili Orlem s Gimedou a Gá-stenem osvěžující kúru v regeneračním přístroji a s doplněnými silami se vydali na poznávací výlet Prahou.

Bylo brzké ráno. Slunce ještě schovávalo zářící paprsky za ochozy starobylých věží, v úzkých potměných uličkách se válela ranní mlha a na Gá-stena čekal velký den. Přišla chvíle, kdy si konečně vybere lidskou podobu, po které tolik touží. Jeho tělo zůstávalo zatím průhledné, protože mladý měňavec už nechtěl nosit podobu vrahů svého zploditele a maličkého bratra, kterého se přivést k životu již nepodařilo.

Nikdo z náhodných kolemjdoucích nemá tušení o tom, že právě míjející je pár milenců, držících za ruku, nejsou lidé. Koho by napadlo, že to dva návštěvníci ze vzdáleného světa, žijící však na téhle planetě již tisíce let, hledají vhodný objekt pro tělesnou schránku svého neviditelného přítele.

Když kolem procházel nějaký člověk, dával si Gá-sten pozor, aby do něj neznámý nenarazil. Pro každého nezasvěceného by to byl určitě šok. Naštěstí se v ulicích takhle brzy nacházelo jen málo lidí. Záhadná trojice prošla dlážděným náměstím a posadila se na prázdné vlhké lavičky. Seděli beze slova. Kolem čile přeběhl hlouček dychtivých turistů, které míjelo několik ospalých domorodců, spěchajících do práce.

Gá-stenovi se zatím nikdo nezamlouval. Tu najednou zpozorněl. Zpoza rohu vyjel chlapec na invalidním vozíku. Zastavil se těsně před prázdnou lavičkou, na které seděl Gá-sten a zapískal jednoduchou melodií. Ve chvílce se kolem něj slétlo hejno šedavých ptáků. Chlapec otevřel dlaň. Několik holubů se mu usadilo na ručních opěrkách a necitlivých kolenou, a zobalo mu

z ruky. Smutné oči se rozzářily a zajímavá ústa vykouzila úsměv s jemnými dolíčky ve tváři. Mladý měňavec se podíval směrem k vedlejší lavičce. Právě se rozhodl.

Ještě dlouho Gá-sten dlouho sledoval chlapcovo počínání, a nežli odejel, okopíroval si jeho genetickou informaci. Už se nemohl dočkat, až se vrátí zpátky do jeskyně, kde na sebe konečně vezme vytouženou lidskou podobu.

A dočkal se. Stal se člověkem. Ihned poté se nechal donést do regeneračního přístroje, který mu opravil nehybné nohy. Pro měňavce tento zásah nepředstavuje žádný problém. Lidský organismus by to ale nevydržel. Gimeda po cestě nakoupila přiměřené chlapecké oblečení a v jeskyni ho prosvítla paprskem D. Toto záření umožňuje jakékoli tkanině přizpůsobit se velikosti těla svého nositele a v případě potřeby jeho zneviditelnění. Mladý organik byl se svou novou podobou nadmíru spokojen.

Znovu vyšli do ulic starého pražského města a Orlem s Gimadou ukázali, na pohled lidskému chlapci, všechny povrchové památky, za nimiž sem jezdí turisté z celého světa.

Po proměně ve tři velké krysy pak navštívili i dosud neobjevené prostory hluboko pod zemí. Tady jsou před světem skryté základy prvních lidských obydlí, na nichž pak vyrůstaly tolik obdivované stavby minulosti i přítomnosti.

Pražské podzemí ukrývá i mnoho pokladů, pro něž by byli lidé schopni všechny budovy, na které jsou tak pyšní, zbořit a přeměnit město v měsíční krajinu. Lépe, když o nich nevědí. Právě, když procházeli podzemními kanály k další zajímavé lokalitě, ozvala se nedaleko silná detonace. Jen několik metrů před nimi se propadl strop starověkého sklepení. Hned nato zaslechli lidský nářek.

V myších podobách prolézali sutinami a našli polozasypaného starého muže.

Byl v bezvědomí a slabě sténal. Přes hrudník mu ležel těžký kamenný překlad. Bez zaváhání se dali do práce. Aby starce vyprostili, museli v malém prostoru odhrabat zeminu

a kameny odnést do vedlejší místnosti. Podle potřeby měnili své podoby a spotřebovávali tak mnoho energie. Nakonec se jim podařilo muže vyprostit. Měl polámaná žebra a rozdrcenou

levou nohu. Gimeda mu poskytla první pomoc a Orlem s Gá-stenem ho pak opatrně vynesli na povrch. Oba byli špinaví a vyčerpaní, ale muž žil. Bez nich by neměl šanci.

V parku, kde se terén propadl, se již shromáždil dav zvědavců. Kohosi napadlo zavolat sanitku. Když záchranáři se zraněným odjížděli, dorazili novináři a policie. To už ale oba organici neviděli. Než ochránci lidských zákonů uzavřeli okolní prostor, rychle se vrátili zpátky do podzemí. Kolemstojící horečně popisovali strašné zážitky do nažhavených kamer. Nikdo ale nemohl pochopit, proč hrdinové, kteří vynesli raněného na povrch, znovu sestoupili dolů. Že by tam byly další oběti? Nikdo ze svědků neštěstí si nevšiml, kolik nebožáků pod zemí zmizelo.

I přes nebezpečí dalšího propadu se přivolaný záchranný tým rozhodl sestoupit dolů. Právě když se chystali sešplhat do jámy, přiběhla starší žena, a když uviděla, co se stalo, začala naříkat a stále volala dívčí a mužské jméno. V davu své blízké nenašla a policistům pak mezi vzlyky vysvětlovala, že manžel s vnučkou na ní měli čekat právě u třetí lavičky, která zmizela pod zemí. Určitě jsou tam zavalení, vrískala babička a snažila se dostat přes zátarasy.

V ruinách už senzor nenašel žádný život a tak se Orlem s Gimadou a Gá-stenem chystali vydat na zpáteční cestu. Pak ale zaslechli z povrchu vzlykající ženu. Mohlo se stát, že se dívka, která zmizela pod zemí se starým mužem, nezranila a někde tady bloudí. Museli na sebe vzít opět krysí podobu, aby prolezli úzkými kanály. Přeměny už pro ně byly silně vyčerpávající. Přesto se rozběhli do tří stran a prohledávali okolní chodby. Občas senzory našly nějakou formu života, ale byli to jen hlodavci a drobná zvířata ukrývající se v podzemí před denním světlem. Náhle uslyšel Gá-sten dětský pláč. V jedné z neprůchodných chodeb seděla malá dívenka a její roztržené, zaprášené šaty odhalovaly do krve rozedřené kolena.

Když spatřila velikou krysu, začala ječet ještě víc. Gá-sten se z posledních sil přeměnil v pozemského chlapce. Dívka ztichla a vytřeštila na něj oči. „Co tady děláš, Tomáši? A kde máš vozík? Jak to, že chodíš?“

„Neboj se a dej mi ruku.“ odpověděl Gá-sten a po kolenou jí pomalu odváděl úzkými chodbami plnými překážek, do míst, která už prohledávali záchranáři. Když zaslechl psy, zhasl své světlo a zmizel.

Dívka pak všem vypravovala, že jí zachránila veliká myš, přeměněná v jejího kamaráda bez invalidního vozíku. Samozřejmě jí nikdo nevěřil.

Když prošli záchranáři všechny přístupné chodby a ani psi nikoho nenašli, prohlásili dva neznámé hrdiny za nezvěstné. Představitelé města později rozhodli nebezpečnou jámu zasypat.

Tři mimozemští organici se zatím zcela vyčerpaní vrátili zpátky do jeskyně a podstoupili regenerační kůru. Už to opravdu moc potřebovali. Jejich obnovené buňky dostali životadárnou injekci. Osvěžili celý organismus a zase se vrátila jejich odolnost. Postupně vystoupili z přístroje čilí a plní nových sil. Zase prožili jedno z nebezpečných dobrodružství.